

Roma stadfester synet – nummer ti

Den siste striden: Joels bok, New Yorks fall og symbolet Roma i adventhistorien

Jeff Pippenger

2024-08-26

Den siste striden jeg ønsker å sammenholde med de andre historiske argumentene om symbolet Roma innenfor adventhistorien, er Joels bok. Den striden fant sted etter 11. september 2001, og uten å ta hensyn til omstendighetene i den perioden kan noen få subtile poenger meget lett bli oversett. For å sette disse omstendighetene inn i sin sammenheng kreves en betraktning av millerittisk historie. Den 11. august 1840 ble tidsprofetien i Åpenbaringen kapittel ni, vers femten, oppfylt.

Og de fire englene ble løst, de som var gjort rede til time og dag og måned og år, for å drepe den tredje delen av menneskene. Åpenbaringen 9:15.

Verset identifiserer «en time og en dag og en måned og et år» som tilsvarende tre hundre og nittién år og femten dager. De fire englene representerte tiden da islam steg til makt og førte krig mot Roma, med begynnelse den 27. juli 1449. Utgangspunktet ble fastsatt ved å benytte endepunktet for en annen tidsprofeti på hundre og femti år. Den første tidsprofetien på hundre og femti år ble framstilt i historien om det første ve, som også er den femte basun i Åpenbaringen kapittel ni. Da profetien om de hundre og femti årene utløp den 27. juli 1449, begynte den tidsprofetien vi nå betrakter, og tre hundre og nittién år og femten dager senere endte profetien den 11. august 1840.

William Miller hadde forstått maktene i Åpenbaringen ni som å representere islam, og før datoen 11. august 1840 fremsatte en milleritt ved navn Josiah Litch en forutsigelse, grunnlagt på profetien, som fastslo at den osmanske overhøyhet ville opphøre i 1840. Ti dager før 11. august 1840 finjusterte og oppdaterte Litch sin forutsigelse slik at den ikke bare angav året da profetien ville bli oppfylt, men selve året, dagen og måneden. Søster White kommenterer virkningen av Litchs forutsigelse på millerittenes religiøse verden da hendelsen ble oppfylt.

«I året 1840 vakte enda en bemerkelsesverdig oppfyllelse av profetien utbredt interesse. To år tidligere hadde Josiah Litch, en av de ledende forkynnerne av det annet advent, utgitt en utleggelse av Åpenbaringen 9, hvor han forutsa det osmanske rikets fall. Ifølge hans beregninger skulle denne makt bli styrtet ... den 11. august 1840, da den osmanske makt i Konstantinopel kan ventes å bli brutt. Og dette, tror jeg, vil vise seg å være tilfelle.»

«På nettopp den tid som var angitt, godtok Tyrkia gjennom sine sendebud beskyttelsen fra Europas allierte makter, og stilte seg således under de kristne nasjoners kontroll. Begivenheten oppfylte forutsigelsen nøyaktig. Da dette ble kjent, ble mengder overbevist om riktigheten av de prinsipper for profetisk fortolkning som var antatt av Miller og hans medarbeidere, og adventbevegelsen fikk en forunderlig framdrift. Lærde og innflytelsesrike menn sluttet seg til Miller, både i forkynnelsen og i utgivelsen av hans synspunkter, og fra 1840 til 1844 bredte

arbeidet seg raskt ut.» The Great Controversy, 334, 335.

Hennes stadfestelse av denne begivenheten har gjennom årene gjentatte ganger blitt angrepet på ulike måter av laodikeiske syvendedagsadventister. Som med de syv tider og «det daglige» er det å angripe denne sannheten å forkaste grunnvollene slik de er fremstilt på de to hellige tavler, og også autoriteten til Profetiens Ånd. Grunnen til at Satan har virket for å ødelegge tilliten til denne historien, er sammensatt.

Litchs forutsigelse benyttet «de prinsipper for profetisk tolkning som Miller hadde tatt i bruk». Miller fikk innsikt i elementet av profetisk tid, og enhver som tviler på at Millers budskap var basert på profetisk tid, trenger bare å gjennomgå pionerkartene fra 1843 og 1850 for å få bekreftet at dette var tilfellet. Før 11. august 1840 ville de som motsatte seg Millers forutsigelse om Kristi gjenkomst, hevde at profetisk tid ikke kunne benyttes for å forstå når Kristus ville komme tilbake. De brukte ofte Bibelens utsagn om at ingen kjenner dagen eller timen, til å stå imot hans budskap og gjerning.

Men om den dag og time vet ingen, ikke engang himmelens engler, men bare min Far. Og som Noas dager var, slik skal også Menneskesønnens komme være. For som de i dagene før flommen åt og drakk, giftet seg og ble giftet bort, inntil den dag da Noa gikk inn i arken, og ikke visste noe før flommen kom og tok dem alle bort, slik skal også Menneskesønnens komme være. Da skal to være ute på marken; den ene skal bli tatt med, og den andre bli latt tilbake. Matteus 24:36–40.

Til tross for dette avsnittet fant millerittene altfor mange bibelske beviser til å støtte sine forutsigelser, og de fortsatte og handlet ut fra et prinsipp som senere ble identifisert av søster White.

«'Ingen kjenner dagen eller timen' var det argumentet som oftest ble ført frem av dem som forkastet adventtroen. Skriftstedet lyder: 'Men om den dag og time vet ingen, ikke engang himmelens engler, men bare Min Far.' Matteus 24:36. En klar og samstemmig forklaring på denne teksten ble gitt av dem som ventet på Herren, og den uriktige bruken deres motstandere gjorde av den, ble tydelig påvist. Ordene ble talt av Kristus i den minneverdige samtalen med Hans disipler på Oljeberget etter at Han for siste gang hadde forlatt tempelet. Disiplene hadde stilt spørsmålet: 'Hva skal være tegnet på Ditt komme og på verdens ende?' Jesus ga dem tegn og sa: 'Når dere ser alt dette, da vit at det er nær, for døren.' Vers 3, 33. Ett utsagn av Frelseren må ikke brukes til å oppheve et annet. Selv om ingen kjenner dagen eller timen for Hans komme, blir vi undervist om og pålagt å vite når det er nær. Vi blir videre lært at det å se bort fra Hans advarsel og nekte eller unnlate å vite når Hans gjenkomst er nær, vil være like skjebnesvangert for oss som det var for dem som levde på Noahs tid ikke å vite når vannflommen kom. Og lignelsen i samme kapittel, som setter den trofaste og den utro tjener opp mot hverandre, og kunngjør dommen over ham som sa i sitt hjerte: 'Min Herre dryger med å komme,' viser i hvilket lys Kristus vil betrakte og lønne dem som Han finner våkende og undervisende om Hans komme, og dem som fornektet det. 'Våk derfor,' sier Han. 'Salig er den tjener som hans herre finner i ferd med dette når han kommer.' Vers 42, 46. 'Dersom du altså ikke våker, vil jeg komme over deg som en tyv, og du skal slett ikke vite i hvilken time jeg

kommer over deg.' Åpenbaringen 3:3.» The Great Controversy, 370.

Da Litchs forutsigelse ble oppfylt, sluttet menn «av lærdom og anseelse seg til Miller, både i forkynnelsen og i utgivelsen av hans synspunkter, og fra 1840 til 1844 utbredte arbeidet seg raskt.» Millers budskap ble gitt kraft da hans regler for profetisk tolkning ble stadfestet som gyldige regler. Som svar på oppfyllelsen av tidsprofetien ble ikke bare Millers regler stadfestet, og mange sluttet seg da til millerittbevegelsen, men like profetisk betydningsfullt var det at det var den fremste regelen blant Millers regler som var blitt stadfestet. Også det forhold at stadfestelsen ble tilveiebrakt ved anvendelsen av en profeti om den andre av tre veer, som også er den femte, sjette og sjuende basun.

Bemyndigelsen av Millers budskap ble et av de mest betydningsfulle landemerkene i den millerittiske reformbevegelsen. Den var blitt forutbildet ved Jesu dåp. Den markerte at den endelige prøvingsprosessen for det tidligere paktsfolket (protestantene) hadde begynt. Den ble sentrum for Satans angrep mot den samlede millerittiske bevegelsen og dens budskap.

«Ethvert spørsmål som Satan kan vekke i sinnet for å skape tvil med hensyn til den storslagne historien om Guds folks vandringer i fortiden, vil behage hans sataniske majestet og er en krenkelse mot Gud. Budskapet om Herrens snare komme til vår verden i kraft og stor herlighet er sannhet, og i 1840 ble mange røster løftet i forkynnelsen av det.» Manuscript Releases, bind 9, 134.

Den 11. september 2001 inntrådte det tredje ve i den profetiske historien. Hendelsen bekreftet den grunnleggende regelen for profetisk tolkning som ble antatt av den tredje engels bevegelse, som begynte i 1989. Den første sannheten som ble åpnet for budbæreren i den reformbevegelsen, ble åpnet i 1989, og det var ikke de siste seks versene i Daniel elleve. Det var sannheten om at alle reformbevegelsene løper parallelt med hverandre og skal føres sammen, linje på linje, for å identifisere kjennetegnene ved de hundre og førtifire tusens bevegelse, som er den tredje engels bevegelse. Den første offentlige framstillingen jeg noen gang holdt, var på et leirmøte i 1994, eller kanskje 1995. Framstillingen handlet ikke om de siste seks versene i Daniel elleve; den handlet om reformlinjene som løper parallelt med hverandre.

Da islams profeti om det tredje ve ble oppfylt den 11. september 2001, løp den parallelt med 11. august 1840. I 1840 stadfestet en profeti om det første og det andre ve millerittenes budskap, og den 11. september 2001 stadfestet en profeti om det tredje ve budskapet til Future for America. Erkjennelsen av dette faktum førte en mengde inn i bevegelsen, der det tidligere i hovedsak hadde vært ett enkelt individ. Bevegelsens budskap og budbæreren kom deretter under angrep, akkurat slik historien om 1840 hadde blitt fokus for satans angrep gjennom de tiårene som fulgte.

De som sluttet seg til Future for America-bevegelsen, tok til seg de reglene for profetisk fortolkning som var sammenstilt av budbæreren for den historien. En av disse reglene, kanskje den mest betydningsfulle av dem, var og er en tredobbel anvendelse av profeti. Budbæreren var kommet til å forstå at visse profetiske sannheter ble illustrert gjennom tre bestemte oppfyllelser. I den tro at milleritt-historien ble gjentatt i de hundre og førtifire tusens historie, ble det sett at 11. august 1840 var et forbilde på 11. september 2001, og at de øvrige hellige reformlinjene også

hadde det selvsamme veimerket.

Beviset for gjentakelsen av enhver hellig reformlinje i den tredje engels linje ble da åpnet av Løven av Juda stamme. Det ble sett at likesom millerittshistorien oppfylte lignelsen om de ti jomfruene til punkt og prikke, således gjorde også Future for Americas historie det.

«Jeg blir ofte henvist til lignelsen om de ti jomfruene, hvorav fem var kloke og fem uforstandige. Denne lignelsen er blitt og vil bli oppfylt til punkt og prikke, for den har en særskilt anvendelse på denne tid, og er, lik den tredje engels budskap, blitt oppfylt og vil fortsette å være nåværende sannhet inntil tidens ende.» Review and Herald, 19. august 1890.

De syv tordener i Åpenbaringen 10 ble erkjent som en identifikasjon av millerittenes erfaring fra 11. august 1840 til 22. oktober 1844, og også historien fra 11. september 2001 og frem til den snart kommende søndagsloven.

«Det særlige lys som ble gitt Johannes, og som kom til uttrykk i de sju tordener, var en fremstilling av begivenheter som ville finne sted under den første og den andre engels budskap....»

«Etter at disse sju tordener hadde latt sine røster lyde, kommer påbudet til Johannes, likesom til Daniel, angående den lille boken: 'Besegl de ting som de sju tordener talte.' Disse angår framtidige hendelser som skal bli åpenbart i sin orden.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, bind 7, 971.

Det ble erkjent at søster White direkte sa at den tredje engels bevegelse løper parallelt med den første og den andre engels bevegelse.

«Gud har gitt budskapene i Åpenbaringen 14 deres plass i profetiens linje, og deres gjerning skal ikke opphøre før slutten på denne jords historie. Den første og den andre engels budskap er fremdeles sannhet for denne tid, og skal løpe parallelt med dette som følger. Den tredje engel forkynner sin advarsel med høy røst. 'Etter dette,' sa Johannes, 'så jeg en annen engel komme ned fra himmelen, med stor makt, og jorden ble opplyst av hans herlighet.' I denne opplysningen er lyset fra alle de tre budskapene forent.» The 1888 Materials, 803, 804.

Bevegelsen til den første og den andre engel løper parallelt med bevegelsen til den tredje engel. Profetien som gav kraft til den første og den andre engels bevegelse, ble gitt kraft ved oppfyllelsen av en tidsprofeti om det første og det andre ve, og styrkingen av den tredje engels bevegelse ble gitt kraft ved oppfyllelsen av en profeti om det tredje ve.

Som med 11. august 1840, da Future for America sitt budskap ble bekreftet, ble «mengder overbevist om riktigheten av de prinsipper for profetisk fortolkning som var antatt» av Future for America, og «en vidunderlig framdrift ble gitt til adventbevegelsen». «Lærde menn og menn i fremtredende stillinger forente seg» med Future for America, «både i forkynnelsen og i utgivelsen» av Future for America sitt profetiske budskap. Den spesifikke regelen hos Future for America som klart bekreftet 11. september 2001 som en oppfyllelse av profetien, var en «tredobbel anvendelse av profetien».

Når vi godtar islams grunnleggende fremstilling av den første og den andre ve, slik den er fremstilt på begge de hellige kartene, i sammenheng med det skriftlige vitnesbyrdet fra dem som forkynnte budskapet, erkjenner vi bestemte profetiske kjennetegn knyttet til den første ve og den andre ve. Bibelen lærer gjentatte ganger, på forskjellige måter, at sannheten blir stadfestet ved vitnesbyrdet fra to. De profetiske kjennetegnene ved den første ve, sammen med de profetiske kjennetegnene ved den andre ve, stadfester de profetiske kjennetegnene ved den tredje ve. Islams tredobbelte anvendelse er så spesifikk i sin identifisering av den tredje ves ankomst den 11. september 2001 at det er umulig ikke å se det, selv om de fleste velger å lukke øynene for bevisene.

Profetiens tredobbelte anvendelse fastslo med sikkerhet at det tredje ve kom den 11. september 2001. Da ble det sett at regelen hadde vært direkte knyttet til den andre engels budskap, som i millerittenes tid og også i de hundre og førtifire tusens tid er den perioden da Den Hellige Ånd blir utøst. Begge histories er en oppfyllelse av lignelsen om de ti jomfruer, og i lignelsen er budskapet om midnattsropet det sted hvor skillet mellom de vise og de dårlige blir åpenbart, og det er der den andre engels budskap får kraft.

«Nær slutten av den annen engels budskap så jeg et stort lys fra himmelen skinne over Guds folk. Strålene fra dette lyset syntes klare som solen. Og jeg hørte englers røster rope: 'Se, Brudgommen kommer; gå ut for å møte ham!''»

«Dette var midnattsropet, som skulle gi kraft til den andre engels budskap. Engler ble sendt fra himmelen for å vekke de motløse hellige og forberede dem på det store verket som lå foran dem. De mest begavede menn var ikke de første til å motta dette budskapet. Engler ble sendt til de ydmyke, hengivne, og drev dem til å løfte ropet: 'Se, Brudgommen kommer; gå ut for å møte Ham!''» Early Writings, 238.

I historien om den første og den andre engel fullbyrdes Den Hellige Ånds utgytelse ved at Midnattsropet forenes med den andre engels budskap. Dette gjentas i den tredje engels historie.

«Engler ble sendt for å bistå den mektige engelen fra himmelen, og jeg hørte røster som syntes å lyde overalt: Gå ut fra henne, mitt folk, for at dere ikke skal bli delaktige i hennes synder, og for at dere ikke skal få del i hennes plager; for hennes synder har nådd opp til himmelen, og Gud har kommet hennes misgjerninger i hu. Dette budskapet syntes å være et tillegg til det tredje budskap og sluttet seg til det, slik midnattsropet sluttet seg til den annen engels budskap i 1844. Guds herlighet hvilte over de tålmodige, ventende hellige, og fryktløst ga de den siste høytidelige advarsel idet de forkynnte Babylons fall og kalte på Guds folk til å gå ut fra henne, så de kunne unnfly hennes fryktelige dom.» Spiritual Gifts, bind 1, 195.

Når det gjelder en tredobbel anvendelse av profetien, representerer den andre engels budskap en tredobbel anvendelse av profetien, for budskapet i begge historiene er at Babylon er falt to ganger.

Og en annen engel fulgte etter og sa: Babylon er falt, er falt, den store by, fordi hun lot alle folkeslag drikke av vinen av sin horedoms vrede. Åpenbaringen 14:8.

Den mektige engelen i Åpenbaringen 10 steg ned med oppfyllelsen av en profeti om det første og det annet ve på den 11. august 1840, og ved å gjøre dette var han et forbilde på den mektige

engelens nedstigning i Åpenbaringen kapittel atten den 11. september 2001. Den engelen, som opplyser jorden med sin herlighet, fremsatte deretter en kunngjøring.

Og han ropte med mektig røst og sa: Falt, falt er Babylon, den store, og er blitt et tilholdssted for djevlere og et fengsel for hver uren ånd og et bur for hver uren og avskyelig fugl.

Åpenbaringen 18:2.

Budskapet fra den andre engelen i kapittel fjorten, og fra den veldige engelen i kapittel atten, identifiserer at Babylon er falt to ganger, og budskapet identifiserer Babylon i de siste dager. Det identifiserer Babylon i de siste dager, for de to gangene Babylon tidligere falt, på Nimrods tid og fra Nebukadnesars tid til Belsasars, fastslår de profetiske kjennetegnene ved den prostituerte i Åpenbaringen sytten sitt fall, hun som har skrevet på sin panne: «Babylon den store.» Å identifisere dette Babylons fall i de siste dager krever de to vitnene om de to foregående fallene av Babylon, for budskapet i de siste dager er: Babylon er falt, er falt. Da den veldige engelen steg ned da de store bygningene i New York City ble styrtet ved Guds berøring, identifiserer han ved sin kunngjøring regelen om en tredobbel anvendelse av profetien. Den tredobbelte anvendelsen av profetien som stadfestet 11. september 2001 som en oppfyllelse av Guds profetiske Ord, var den tredobbelte anvendelsen av de tre ve-ropene.

Ved denne oppfyllelsen sluttet mange seg til Future for America-bevegelsen, og de ble overbevist om de prinsippene for profetisk fortolkning som var blitt anvendt av Future for America. 11. august 1840 gjentok seg, og ved dette stadfestet ikke gjentakelsen Millers primære regel, nemlig at en dag representerer et år i bibelsk profeti; for Future for Americas primære regel var at Millerittenes historie om den første og den andre engels budskap gjentas i historien til den tredje engels bevegelse.

Det synes selvnlysende at dersom året 1840 ble gjenstand for et særskilt angrep fra hans sataniske majestet, slik Søster White omtaler Satan, da ville også historien om 11. september 2001 være utsatt for et lignende angrep. Derfor finner vi konspirasjonsteorier som påviser globalistenes, eller jesuittenes, eller CIAs, eller Bush-familiens, eller en eller annen kombinasjon av disse maktenes rolle. Disse teoriene, selv om de inneholder visse elementer av sannhet, er utformet for å tilbakevise tanken om at det var et berøring fra Gud som felte de store bygningene i New York City, og slik markerte den tredje woës ankomst i historien til bevegelsen med de ett hundre og førtifire tusen.

«Hvordan er det kommet ord ut om at jeg har erklært at New York skal skylles bort av en flodbølge? Dette har jeg aldri sagt. Jeg har sagt, idet jeg så de store bygningene reise seg der, etasje over etasje: 'For noen fryktelige scener som vil finne sted når Herren reiser seg for å forferdelig ryste jorden! Da vil ordene i Åpenbaringen 18:1–3 bli oppfylt.' Hele det attende kapittel i Åpenbaringen er en advarsel om det som kommer over jorden. Men jeg har ikke fått noe særlig lys med hensyn til hva som skal komme over New York, bortsett fra at jeg vet at de store bygningene der en dag vil bli styrtet ned ved Guds makts vending og omveltning. Av det lys som er gitt meg, vet jeg at ødeleggelse er i verden. Ett ord fra Herren, ett berøring av hans veldige makt, og disse massive byggverkene vil falle. Scener vil finne sted hvis fryktelighet vi ikke kan forestille oss.» Review and Herald, 5. juli 1906.

Konspirasjonsteoriene, enten de ikke inneholder noen sannhet eller bare delvise sannheter, undergraver alle den sannhet at det var Guds forsynsmessige virksomhet som frembrakte begivenhetene på den dato. Disse ulike konspirasjonsteoriene er Satans angrep utenfra på bevegelsen mot sannheten, men han arbeidet også for å undergrave sannheten innenfra i bevegelsen. Ett av disse indre angrepene bygger på en forkastelse av Roma som emnet i Joels bok.

Vi vil behandle den striden i den neste artikkelen.

Dette er Herrens ord som kom til Joel, Petuels sønn. Hør dette, dere gamle menn, og lytt, alle dere som bor i landet. Har slikt hendt i deres dager, eller i deres fedres dager? Fortell deres barn om det, og la deres barn fortelle sine barn, og deres barn en annen slekt. Det som gnageren lot tilbake, åt gresshoppen opp; og det som gresshoppen lot tilbake, åt slikeren opp; og det som slikeren lot tilbake, åt fortærerer opp. Våkn opp, dere drukkenbolter, og gråt! Jamre dere, alle dere som drikker vin, over den nye vinen, for den er tatt bort fra deres munn. For et folk er dratt opp over mitt land, mektig og uten tall; dets tenner er som en løves tenner, og det har jeksler som en stor løve. Joel 1:1–6.